

Advent 2006

Cyklus homílií

- **Sv. omša – spomienka na Ježišov Kríž**
- **Sv. omša – jednota s Kristom v Eucharistii**
- **Sv. omša – slávenie spoločenstva Kristovho Tela, Cirkvi**
- **Sv. omša – slávenie Zmluvy + pokánie**

1. adventná nedeľa

Eucharistia ako pamiatka

- Advent ako očakávanie narodenia – strenutia s Ježišom
- OMŠA ako miesto strenutia s Ježišom – dôvod, prečo sa tomu budeme venovať!

1 Kor 11,23–26: „²³ Ved' ja som od Pána prijal, čo som vám aj odovzdal, že Pán Ježiš v tú noc, keď bol zradený, vzal chlieb, ²⁴ vzdával vďaky, lámal ho a povedal: „Toto je moje telo, ktoré je pre vás; **toto robte na moju pamiatku.**“ ²⁵ Podobne po večeri vzal kalich a hovoril: „Tento kalich je nová zmluva v mojej krvi. Toto robte, kedykoľvek ho budete piť, **na moju pamiatku.**“ ²⁶ A tak vždy, keď budete jesť tento chlieb a piť tento kalich, zvestujete Pánovu smrť, kým nepríde.“

PAMIATKA – anamnézis: rozpamätanie sa, pripomenutie si

- **PRIPOMIENKA Ježišovej smrti na Kríži** – aktuálna až „kým nepríde“ na Konci v Sláve. **PREČO?**

Rim 5,6–10: „⁶ Ved' Kristus zomrel v určenom čase za bezbožných, keď sme boli ešte bezmocní. ⁷ Sotvako zomrie za spravodlivého; hoci za dobrého by sa azda niekto odhodlal umrieť. ⁸ Ale Boh dokazuje svoju lásku k nám tým, že Kristus zomrel za nás, keď sme boli ešte hriešnici. ⁹ Tým skôr sa teda skrze neho zachránime od hnevu teraz, keď sme už ospravedlnení jeho krvou! ¹⁰ Lebo ak sme boli zmierení s Bohom smrťou jeho Syna vtedy, keď sme boli nepriateľmi, tým skôr už ako zmierení budeme spasení jeho životom.“

- **OHROMUJÚCE ZISTENIE:**

- **ČLOVEK JE ZLÝ!** – vtedy aj dnes. Stačí sa pozrieť na vojny, hlad – XX. storočie ako „najšialenejšie storočie“!!!

Dan 9,4–8: „Prosím, Pane, Bože veľký a hrozný, ktorý zachovávaš zmluvu a milosrdenstvo k tým, čo Ťa milujú a zachovávajú tvoje príkazy! ⁵ **Zhrešili sme, konali sme zlo a páchali nepravosť; vzbúrili sme sa a odklonili sme sa od tvojich príkazov a od tvojho práva.** ⁶ **Nepočúvali sme na tvojich sluhov, prorokov, ktorí v tvojom mene hovorili našim kráľom, našim kniežatám, našim otcom a celému ľudu krajiny:** ⁷ **Tebe, Pane, náleží spravodlivosť, nám však zahanbená tvár, akú ju majú dnes mužovia Júdska, obyvatelia Jeruzalema a všetci Izraeliti, blízki i vzdialení v rozličných krajinách, kde si ich zahnal pre ich nevernosť, ktorou sa proti tebe prehrešili.** ⁸ **Nám, Pane, našim kráľom, našim kniežatám a našim otcom, ktorí zhrešili proti tebe, patrí zahanbená tvár.“**

- **BOH MÁ DÔVOD KU HNEVU, K TRESTU A POMSTE na človekovi!**
- **BOH JE OHROMNÝ A MOCNÝ a má moc zničiť človeka...** – vyjadrené slovami „zachránime od hnevu“

Iz 40,15–17: „¹⁵ **Hľa, národy sú ako kvapka z vedra a pokladá ich za prášok na vážke, hľa, ostrovy dvíha ako smietku.** ¹⁶ **Libanon nestačí na zápal a jeho zverina nestačí na žertvu.** ¹⁷ **Všetky národy sú pred ním ako nič, za márnosť a prázdnotu**

ich pokladá.“

- **NAPRIEK TOMU BOH KONÁ NIEČO NESLÝCHANÉ** – zomiera za nepriateľov, za vzbúrencov a zločincov!

- **NAPÄTIE:**
  - „**TÉZA**“: Ohromujúca Božia Moc a Veľkosť
  - „**ANTITÉZA**“: Uvedomenie si celej hĺbky nášho zla, hrôzy a zločinnosti, ktorú ako ľudstvo máme na svojich krvavých rukách. Uvedomenie si zaslúženosti trestu a pomsty Boha.
  - **Ohromujúca „SYNTÉZA“**: Boh namiesto trestu zachraňuje!
- Práve toto **napätie a ohromujúce rozuzlenie** je miestom, kde sa **rodí VIERA a LÁSKA k Bohu!**
- A **LÁSKA** je **bránou k spoločenstvu s Bohom**, ku spáse, k Nebu!

1 Jn 4,16: „¹⁶ A my, čo sme uverili, spoznali sme lásku, akú má Boh k nám. **Boh je láska; a kto ostáva v láske, ostáva v Bohu a Boh ostáva v ňom.**“

V praxi to znamená:

- **ZMYSLOM OMŠE** je z tohto hľadiska **VIERA A LÁSKA SRDCA**, ktorá sa rodí ako **následok UVEDOMENIA** si a **PREŽITIA** tejto reality!
- Tomu zodpovedá **štruktúra omše**: **UZNANIE** hriešnosti – **ZVESTOVANIE** Boha, Jeho veľkosti v Božom Slove – **SLÁVENIE** a ohlasovanie Božej Lásky a odpustenia v Eucharistii.
- **Sústrediť sa na JADRO omše** – tým nie je ani kázeň, ani spevy,... ale **EUCCHARISTIA!**
- **Dôraz na PREŽÍVANIE Eucharistie, rozjímavé a meditatívne**, nielen *účasť* na sv. omši!
- **Dôraz na PRÍPRAVU!**
  - **DOMA** – pred omšou: modlitba, nielen dobehnúť,...
  - **V KOSTOLE** – „*Už pred vlastným slávením Omše je chvályhodné zachovať posvätné ticho v kostole, sakristii a priľahlých priestoroch, aby sa všetci nábožne a náležite pripravili na slávenie posvätného úkonu.*“ (VSRM 2002, čl. 45) – z našej strany to **predpokladá BYŤ TAM**, nie dobiehať na omšu na poslednú chvíľu!!!
- **LITURGICKÉ TICHU** – pomôcka **prežívania** priamo v omši
  - **LITURGICKÉ TICHU**: „*V patričnom čase treba zachovať, ako súčasť bohoslužby, aj posvätné ticho. Jeho ráz závisí od toho, v ktorom bode liturgickej slávnosti sa zachováva. Pri úkone kajúcnosti a po výzve na modlitbu, chvíľa ticha napomáha sústredene sa vnoriť do seba; po čítaniach alebo po homílii pomáha veriacim rozjímať o tom, čo počuli; po prijímaní umožňuje vnútornú modlitbu chvály a vďakyvdania.*“ (VSRM 2002, čl. 45)

2. adventná nedeľa

Eucharistia ako zjednotenie

- Ježiš hovorí: „*Toto je moja krv,... toto je moje telo.*“
  - **KRV** sa vylieva ako **spečatenie Zmluvy** medzi nami a Bohom.
    - Obsahom tejto Zmluvy je **Božie synovstvo – zbožštenie**

KKC 460: „*Lebo Syn Boží sa stal človekom, aby z nás urobil Boha*“.⁷⁷ *Jediný Boží Syn, ktorý chcel, aby sme aj my mali účasť na Jeho božstve, prijal našu prirodzenosť, aby On, keď sa stane človekom, urobil z nás bohov*“⁷⁸

- **TELO** Ježiša Krista potom **jeme – prijímame – a tým Zmluvu uskutočňujeme**,...
  - **Zbožštenie sa totiž uskutočňuje JEDNOTOU S KRISTOM – „synovia v Synovi“:**

Gal 3,27n: „*Lebo všetci, čo ste pokrstení v Kristovi, Krista ste si obliekli.*“²⁷ *Už niet Žida ani Gréka, niet otroka ani slobodného, niet muža a ženy, lebo vy všetci ste jeden v Kristovi Ježišovi.*“²⁸

- **A keďže v Eucharistii je tento Ježiš – ten istý, o ktorom čítame v Biblii a s ktorým sa rozprávame v modlitbe – skutočne prítomný,...**

KKC 1377: „*V každom zo spôsobov je prítomný celý Kristus a celý je aj v každej čiastočke*...“

- ... sa práve toto v **PRIJÍMANÍ AJ USKUTOČŇUJE:**

KKC 1382: „*Prijímať, to znamená prijať samého Krista, ktorý sa obetoval za nás.*“

KKC 1325: (toto) „*Spoločenstvo a jednotu Božieho ľudu s Bohom, ktorou je Cirkev sama sebou, naznačuje a uskutočňuje Eucharistia.*“

a dodáva:

KKC 1324: „*Eucharistia je "prameň a vrchol všetkého kresťanského života"*.“

Prečo?

- Pretože v extáze pohrúženia a zjednotenia s Kristom v Eucharistii už teraz **ochutnávame NEBO.**

- Právom sa preto nazýva „**zálohom**“ a „**prvotinou**“ Neba, spásy a Božieho života!

KKC 1326: „*Slávením Eucharistie sa už spájame s nebeskou liturgiou a participujeme na nebeskom živote, kde Boh bude všetko vo všetkých.*“

- „*Blažení tí, čo sú pozvaní na Hostinu Baránkovú*“ – vyjadruje sa tým úžas práve nad týmto.
- **Dôvod prečo omša v TV a RÁDIU nemôže byť platná – neumožňuje prijímanie!!!**
- A ďalší dôvod pre **LITURGICKÉ TICHŮ** po prijímaní – na „vychutnanie“ a prežitie tohto stavu jednoty!

- Je asi „sakramentsky ťažké“ súčasne prežívať extázu nebeskej blaženosti v jednote s Kristom – a súčasne držať v ruke JKS a snažiť sa do toho spievať. Ale hlavne – na čo by to bolo dobré?!

V PRAXI TO ZNAMENÁ:

- **1) Eucharistia PREDPOKLADÁ PREDCHÁDZAJÚCU JEDNOTU s Ježišom Kristom! BEZ NEJ to NEFUNGUJE!!!**

KKC 1382: „slávenie eucharistickej obety sa vždy zameriava na prehlbenie jednoty veriacich s Kristom vo sv. prijímaní.“

- Eucharistia jednotu nevytvára, ale spečatuje a prehlbuje už jestvujúcu jednotu a slávi ju!
- Preto sláveniu Eucharistie musí predchádzať duchovný život – reálna mystická jednota s Ježišom Kristom!
- Vyjadruje to aj dialóg pred začiatkom Eucharistie – akoby nejaké „lustrovanie“, „výmena hesiel“ predtým, než nás liturgia k samotnej Eucharistii pripustí:
  - „*Pán s Vami – i s duchom Tvojim*“ – poukaz na potrebné *predchádzajúce* spoločenstvo s pánom!
  - „*Hore srdca – máme ich u Pána*“ – čiže naše srdcia už sú v Nebi
  - A nakoniec **výzva k oslave Boha** za tento Dar Nebeského života – **čiže výzva k Eucharistii!**
- **Skúška správnosti** – schopnosť prežívať v Eucharistii Nebo a skutočnú jednotu s Ježišom Kristom je indikátorom toho, nakoľko skutočne v Ježišovi zotrývame!

- **2) BEZ PRIJÍMANIA sv. omša akosi stráca zmysel aj logiku...**

KKC 1382: „slávenie eucharistickej obety sa vždy zameriava na prehlbenie jednoty veriacich s Kristom vo sv. prijímaní.“

- V podstate mi to dáva **4 možnosti**:
  - **ŽIJEM s Kristom a PRIJÍMAM** – to je **zmysel a cieľ omše!** Oslava a uskutočňovanie jednoty s Kristom!
  - **ŽIJEM s Kristom a NEPRIJÍMAM** – ale prečo? **Absurdné!**
  - **NEŽIJEM s Kristom a NEPRIJÍMAM** – a teda **NIE SOM SPASENÝ!!!** – lenže potom:
    - alebo je to pre mňa stav **NENORMÁLNY** – a preto ho **okamžite a bez meškania riešim** formou obrátenia, spečateného sviatostným pokáním (viac o tom neskôr)
    - alebo som s tým **SPOKOJNÝ**, vyhovuje mi život zatratenca v Pekle bez Boha – a potom **načo chodím do kostola???**

- **NEŽIJEM s Kristom a PRIJÍMAM** – a pácham **svätokrádež**.
  - Jej nebezpečenstvo asi ani tak nie je v *hneve rozhnevaného Boha*,...
  - ... ako skôr v tom, že **tento postoj je ovocím „tvrdošijného zotrávania v nekajúcnosti“ a „zatvrdenia si srdca pred spasiteľným napomenutím“, popieraní hriechu a problémov v mojom živote (min. vo vzťahu k Bohu) – a to je hriech vo svojej podstate neodpustiteľný, lebo odpustenie znemožňuje! O tomto poslednom hovorí sv. Pavol:**

1 Kor 11,28–30: „²⁸ *Nech teda človek skúma sám seba, a tak je z toho chleba a pije z kalicha.* ²⁹ *Lebo kto je a pije, a nerozoznáva telo, ten si je a pije odsúdenie.* ³⁰ *Preto je medzi vami veľa slabých a chorých a mnohí umierajú.*“

- **NECH SKÚMA...** – teda **vlastné obrátenie** a jednotu s Bohom. Som obrátený, alebo obrátenie ešte len potrebujem?
- **NEROZOZNÁVA** – **skôr skúsenostne**: *Ak prijímam Hostiu, čo prežívam? „Nič mimoriadne“, prehltneť a ídem si sadnúť? Alebo jasne „rozoznávam“ Krista, Živého a skutočného a reálne sa s Ním spájam a stretám?*
- **VEĽA CHORÝCH** – ktorí už dávno mali byť uzdravení dotykom Ježiša Krista!

• **3) ZVLÁŠTNY PRÍPAD – u ROZVEDENÝCH.**

- **Rozvedení a žijúci sami:**

Familiaris consortio 83: „*Podobný je prípad rozvedeného manželského partnera, ktorý uznáva nerozlučiteľnosť platného manželského zväzku a nechce sa zaplietť do nového spojenia, ale usiluje sa plniť iba svoje rodinné úlohy a povinnosti kresťanského života. Takýto príklad vernosti a kresťanskej vytrvalosti nadobúda osobitnú hodnotu svedectva pred svetom a Cirkvou, a preto potrebuje zo strany Cirkvi trvalejšie prejavy lásky a pomoci, pričom niet nijakých prekážok pre pripustenie k sviatostiam.*“

- **Rozvedení a žijúci v novom (nelegitímnom) zväzku:**

Familiaris consortio 84: „*Každodenná skúsenosť, žiaľ, ukazuje, že ten, kto sa dá rozviest', väčšinou má úmysel začať nové spolužitie, prirodzene, bez katolíckeho sobáša.*

• *Duchovní pastieri majú vedieť, že z lásky k pravde sú povinní dobre **rozlišovať rozličné situácie**. Je naozaj rozdiel medzi tými, čo sa usilovali zachrániť prvé manželstvo, a boli celkom **nespravodlivo opustení**, a tými, čo z **vlastnej ťažkej viny rozvrátili kanonicky platné manželstvo**. Napokon sú aj takí, čo uzavreli nové životné spoločenstvo len z **ohľadu na výchovu detí a niekedy sú vo svojom svedomí subjektívne presvedčení, že predchádzajúce manželstvo, už nenapraviteľne rozvrátené, nebolo vlastne nikdy platné.***

• *Spolu so Synodou vyzývam duchovných pastierov i celé spoločenstvo veriacich, **aby rozvedeným pomáhali** a starostlivou láskou sa usilovali zbaviť ich pocitu, že sú odlúčení od Cirkvi, lebo aj oni, ako pokrstení, môžu a vlastne sa majú zúčastňovať na jej živote. Treba ich povzbudzovať, aby počúvali Božie slovo, zúčastňovali sa na obete svätej omše, vytrvalo sa modlili, konali skutky lásky a napomáhali podujatiam miestneho spoločenstva v prospech spravodlivosti, vychovávali svoje deti v kresťanskej viere, pestovali ducha kajúcnosti a skutky pokánia, a tak si deň čo deň vyprosovali Božiu milosť. Cirkev sa má za nich modliť, posilňovať*

ich, ukázať im, že je milosrdnou matkou, a tak ich udržiavať vo viere a nádeji.

• ZMIERENIE VO SVIATOSTI POKÁNIA, KTORÉ OTVÁRA CESTU K EUCHARISTIÍ, môže sa udeliť len tým, čo ľutujú, že porušili znamenie zmluvy a vernosti s Kristom a sú úprimne ochotní viesť taký život, ktorý nie je v rozpore s nerozlučiteľnosťou manželstva. **To v skutočnosti vyžaduje, aby sa muž a žena, ktorí z vážnych príčin, ako je napríklad výchova detí, nemôžu splniť požiadavku vzájomného rozchodu, zaviazali, že budú žiť v úplnej zdržanlivosti, čiže zdržia sa aktov, ktoré sú manželstvu vlastné".**

- **Nejde teda o požiadavku „rozchodu za každú cenu“**
- **Súčasne Cirkev vychádza aj v tejto situácii ľuďom v ústrety,** len aby mohli naplno aj oni a napriek všetkému prežívať Nebo v Eucharistii.
- **Zanedbateľná „cena“** za možnosť prežívať Jednotu s Ježišom v Eucharistii...!
  - **U nekresťanov** je táto stránka (sex) naozaj dosť kľúčová,...
  - ... **u kresťanov** je ale sex pre všetkej kráse a vznešenosti len *doplňkom* nekonečne väčšej veci: bytostného spoločenstva manželov v oceáne spoločenstva s Ježišom!
  - Táto možnosť **je ako kúpiť mercedes za 50 halierov!!!**
- **Týmto počínaním Cirkev vyznáva svoju vernosť Kristovi a jeho pravde. Súčasne sa však matersky správa aj k svojim deťom, najmä k tým, čo boli bez vlastnej viny opustení svojím vlastným zákonitým manželom. Cirkev okrem toho pevne verí, že všetci tí, čo sa vzdialili od Pánovho príkazu a v takom stave aj teraz zotrvávajú, môžu dostať od Boha milosť obrátenia a spásy, ak vytrvajú v modlitbe, pokání a láske.**

3. adventná nedeľa

Eucharistia ako zhromaždenie

Gal 3,26–28: „²⁶ Ved' skrze vieru v Kristovi Ježišovi ste všetci Božími synmi. ²⁷ Lebo všetci, čo ste pokrstení v Kristovi, Krista ste si obliekli. ²⁸ Už niet Žida ani Gréka, niet otroka ani slobodného, niet muža a ženy, lebo vy všetci ste jeden v Kristovi Ježišovi.“

- Byť kresťanom znamená **STAŤ SA KRISTOM**, obliecť si Krista, ako vraví Pavol:

Gal 2,20: „Už nežijem ja, ale vo mne žije Kristus.“

- Jednota s Kristom má ale vplyv aj na **VZŤAHY MEDZI NAMI NAVZÁJOM**:

1 Kor 12,12n,26n: „¹² Lebo ako je jedno telo a má mnoho údov, ale všetky údy tela sú jedno telo, hoci ich je mnoho, tak aj Kristus. ¹³ Ved' my všetci, či Židia alebo Gréci, či otroci alebo slobodní, boli sme v jednom Duchu pokrstení v jedno telo. A všetci sme boli napojení jedným Duchom. ... ²⁶ Ak teda trpí jeden úd, trpia spolu s ním všetky údy, a ak vychvaľujú jeden úd, radujú sa s ním všetky údy. ²⁷ Vy ste Kristovo telo a jednotlivito ste údy.“

- Byť **JEDEN** s Ježišom **NUTNE** znamená, že...

- ...som **JEDEN** a **JEDNO TELO** so všetkými ostatnými kresťanmi! Sme „mnohí v jednom tele“. **JA SOM ONI A ONI SÚ JA, SME JEDEN!!!**

- **NIE JE MOŽNÉ** byť jedno s Ježišom a nebyť jedno s ostatnými bratmi a sestrami!

- Je to **PRIAMA ÚMERNOSŤ**:

- Som s Ježišom **len natoľko** zjednotený a v takom vzťahu lásky, **nakoľko** som zjednotený s ostatnými bratmi a sestrami v Cirkvi vo vzťahu skutočnej lásky a jednoty.
- *Podobne to platí o záujme o Ježiša, vnímavosti k Ježišovi, ... atď, atď.*

- Analogicky vraví Ježiš o týchto vzťahoch aj ako o **RODINE**:

Mt 23,8n: „⁸ Vy sa nedávajte volať Rabbi, lebo len jeden je váš Učiteľ, vy všetci ste bratia. ⁹ Ani Otcom nevolajte nikoho na zemi, lebo len jeden je váš Otec, ten nebeský.“

- Znova je to **PRIAMA ÚMERNOSŤ**:

- Len natoľko je Boh *skutočne* môj Otec a Ježiš *skutočne* môj brat, ...
- ... *nakoľko skutočne* sú ostatní kresťania moji *skutoční* súrodenci a *skutočná* rodina!

- Je to **RADIKÁLNA ZMENA VZŤAHOV**, o ktorej vraví Pavol:

2 Kor 5,16n: „¹⁶ Preto odteraz nepoznáme nikoho podľa tela. A ak sme aj poznali Krista podľa tela, teraz už nepoznáme. ¹⁷ Kto je teda v Kristovi, je novým stvorením. Staré sa pominulo a nastalo nové.“

Platí to naplno aj v Eucharistii:

- **JEDNOTA S JEŽIŠOM** v Eucharistii a vôbec naša *schopnosť* sláviť Eucharistiu...
- ...je priamo úmerná našej **JEDNOTE S BRATMI** v Cirkvi a našej *schopnosti* tvoriť Komunitu Cirkvi, jedno Telo, jednu Rodinu, byť **JEDEN**.

V PRAXI TO ZNAMENÁ:

• **1) SPOLOČENSTVO PREDCHÁDZA EUCHARISTIU!**

- **NAJPRV** tu musí byť **spoločenstvo**, opravdivá rodina kresťanov,...
- ... ktoré sa **potom zhromažďuje** sláviť Eucharistiu!

Christifideles laici 26: „Napokon farnosť ... je eucharistickým spoločenstvom. To znamená, že ako spoločenstvo je uschopnená sláviť Eucharistiu, v ktorej nachádza živé korene pre svoj rast, ako aj sviatosťné puto svojho communia s celou Cirkvou. Toto uschopnenie ku sláveniu Eucharistie je dané tou skutočnosťou, že farnosť je spoločenstvom viery...“

- **Kresťan NECHODÍ** do kostola, ani na sv. omšu,...
- ... **ALE na zhromaždenie** spoločenstva farnosti, ktoré – ako jedna rodina – v kostole spoločne slávi Eucharistiu!!!

KKC 2179: „Farnosť je vymedzené spoločenstvo veriacich, ustanovené ustáleným spôsobom v partikulárnej cirkvi, v ktorom je pastorálna starostlivosť zverená farárovi ako vlastnému pastierovi, ... Umožňuje všetkým veriacim zhromažďovať sa na jednom mieste na nedeľnom slávení Eucharistie.“

KKC 2182: „Účasť na spoločnom slávení nedeľnej Eucharistie je svedectvom príslušnosti a vernosti Kristovi a jeho Cirkvi. Veriaci tým prejavujú svoje spoločenstvo vo viere a v láske.“

- **KÝM** netvoríme navzájom spoločenstvo – rodinu, jedno Telo,...
- **NIE SME SCHOPNÍ** sláviť Eucharistiu – maximálne „byť na nej“ keď sa niekde slávi, ale nie sláviť ju!
- Znova dôvod, **prečo omša, sledovaná v TV alebo v RÁDIU nemôže byť platná:**

- **nie je totiž účasťou na zhromaždení rodiny farnosti!**
  - Medzi „účasťou“ na omši a „pozeraním“ omše v TV, či počúvaním v rádiu je rovnaký priepastný rozdiel,...
  - ... ako medzi „žitím“ vo svojej rodine a „pozeraním“ záberov na rodinu v odlúčenosti od rodiny a v samote
- A takisto dôvod, **prečo je neodôvodnená neúčasť na nedeľnej liturgii považovaná za ŤAŽKÝ HRIECH:**

- **Ak je môj vzťah ku spoločenstvu (rodine) farnosti tak ľahostajný, že mi nestojí ani za to, aby som sa s ním v nedeľu stretol na vrcholnom slávení celého týždňa,...**
- **... potom s ním zrejme ani žiaden vzťah lásky nemám.** A pretože spoločenstvo = Kristus, Kristovo Telo,...
- **... potom nemám ani žiadne spoločenstvo s Kristom.** Som mimo. Presne toto je podstata ťažkého hriechu:

KKC 1427: „*Ťažký hriech nám odníma spoločenstvo s Bohom, a tým nás robí neschopnými večného života, ktorého strata sa nazýva "večným trestom" za hriech.*“

• **2) EUCHARISTIA AKO PRAMEŇ A VRCHOL:**

KKC 1324: „*Eucharistia je "prameň a vrchol všetkého kresťanského života". Všetky ostatné sviatosti ako aj všetky cirkevné služby a apoštolské úlohy sa viažu na Eucharistiu a sú jej podriadené.*“

- „**PRAMEŇ**“ a „**VRCHOL**“ nutne predpokladá niečo „**MEDZI TÝM**“:
  - **Celý týždeň komunita spoločne pracuje** na vzraste Božieho Kráľovstva vo svete: apoštolát, charita, služba, modlitba,...
  - **V nedeľu všetko završuje v slávení Eucharistie**, kde oslavuje Boha za mocné činy, ktoré v nich a cez nich koná vo svete,...
  - **... a zároveň čerpá nový impulz na ďalšiu prácu** vo svete...
  - **... a celý CYKLUS sa tak znova opakuje.**

• **3) EUCHARISTIA A NEDEĽA**

- Tomu zodpovedá aj zasadenie Eucharistie do konceptu NEDELE:

KKC 2177: „*Nedeľná oslava Pánovho dňa a Eucharistie je stredom života Cirkvi: "Nedeľa, keď sa podľa apoštolskej tradície slávi veľkonočné tajomstvo, sa musí zachovávať v celej Cirkvi ako hlavný deň prikázaného sviatku".*“

- **NEDEĽA – odpočinok a slávenie; TÝŽDEŇ – práca** na vzraste Kráľovstva; **NEDEĽA – odpočinok a slávenie;** atď:

KKC 2184: „Tak ako Boh "v siedmy deň odpočíval od všetkých diel,... čo stvoril a učinil"(Gn 2,2), aj ľudský život má svoj rytmus práce a odpočinku. Ustanovenie Pánovho dňa prispieva k tomu, aby sa všetci tešili na čas oddychu a pracovného voľna, aby sa mohli venovať rodinnému, kultúrnemu, spoločenskému a náboženskému životu".“

- Zároveň je NEDEĽA DŇOM SPOLOČENSTVA:

KKC 2185: „Počas nedeľ a dní ostatných prikázaných sviatkov sa majú veriaci zdržiavať takých prác a činností, ktoré by im bránili uctievať Boha, čo je najvlastnejšou náplňou Pánovho dňa, konat' skutky milosrdenstva a vhodne si uvoľniť telo a ducha.“

KKC 2186: „Kresťania, ktorí žijú v pohodlí, nech si pripomenú svojich bratov, ktorí majú tie isté potreby a tie isté práva, a nemôžu si odpočinúť pre chudobu a biedu. Kresťanská nábožnosť už tradične zasväcuje nedeľu dobрым skutkom a pokorným službám nemocným, chorľavým a starcom. Kresťania môžu svätiť nedeľu aj tým, že venujú svojej rodine a svojim blízkym čas a starostlivosť, na ktoré cez iné dni v týždni nestačia. Nedeľa je aj dňom na uvažovanie, dňom na ticho, na pestovanie kultúry a meditáciu, čo všetko napomáha vzťahaniu vnútorného a kresťanského života.“

- NEDEĽNÁ OMŠA tak nie je niečo izolované.
- Nie je možné ju oddeliť od zvyšku nedele bez toho, aby nestratila svoj význam a zmysel a kam okrem nej patrí:
  - Zhromaždenie sa farnosti, povzbudzovanie sa v Duchu Svätom
  - Služba a skutky milosrdenstva v rámci spoločenstva
  - Starostlivosť o **rodinu**, čas pre blízkych
  - Modlitba, ticho, rozjímanie,...
- **VÍZIA** môže v praxi vyzeráť napríklad takto:
  - SOBOTA poobede – príprava na nedeľu (varenie),...
  - SOBOTA večer – spoločné rozjímanie (v rodine) nad nedeľným Božím slovom.
  - NEDEĽA ráno: spoločné raňajky, modlitba, príprava na omšu
  - ZHROMAŽDENIE farnosti v kostole (pastoračnom centre) – svedectvá, zdieľanie, rozhovor,... proste stretnutie Božej rodiny
  - OMŠA – slávenie Eucharistie
  - AGAPÉ, či dokonca spoločný OBED v pastoračnom centre!
  - CESTOU z kostola – návšteva chorých a starých bratov a sestier
  - POOBEDE – rodinný výlet, spoločná hra,...
  - VEČERA – a po nej čas na zamyslenie, Bibliu, rozjímanie, modlitbu, diskusiu,...

4. adventná nedeľa

Eucharistia ako Zmluva

- **Téma Zmluvy je ústrednou témou vzťahov medzi človekom a Bohom** – stačí spomenúť zmluvu s Noemom, zmluvu s Abrahámom, zmluvu s Izraelom, ktorú uzavrel Mojžiš na Sinaji – a nakoniec prísľub Novej zmluvy, ktorú uzatvára Ježiš vo svojej krvi s nami.
- **V starovekom Blízkom východe sa zmluva uzatvárala zaužívaným rituálom**, ktorý obsahoval jej prečítanie, vyjadrenie súhlasu zmluvných strán, preliatie krvi obetovaného zvieraťa, ktorým sa zmluva uzatvorila a nakoniec spoločnú „obetnú hostinu“, ktorou sa zmluva spečatila.
- **Keď Boh uzatváral zmluvu s Izraelom, použil túto zaužívanú, pre Izrael zrozumiteľnú formu.**
- **PRE NÁS JE DÔLEŽITÉ UVEDOMENIE SI NASLEDOVNÉHO:**
  - **V centre omše je ZMLUVA**, ktorú Boh s nami uzatvoril v Ježišovi Kristovi: „*Toto je krv novej a večnej zmluvy...*“
  - **Štruktúra omše je vlastne štruktúrou starozákonného obradu uzatvárania zmlúv,...**
    - ...a je **analógiou uzatvárania zmluvy zo Sinaja** (porov Ex 19 a 24):

Odchod z Egypta na púšť	Príchod do kostola
Vstup do prítomnosti Boha na Sinaji + rituálne očistenie ľudu pred tým	Vstup do prítomnosti Boha v chráme: úkon kajúcnosti, glória, modlitba
Ohlasovanie Zmluvy Mojžišom	Bohoslužba Slova
Súhlas Izraela zo Zmluvou	Vyznanie viery – krédo
Obeta, ktorou sa Zmluva uzatvára	Obetovanie a premenenie
Obetná hostina	Sv. prijímanie

P.S.: Znova príčina, prečo je sv. omša bez sv. prijímania absurdná. V jazyku uzatvárania zmluvy znamená odmietnutie účasti na záverečnej obetnej hostine to isté, ako výslovné odmietnutie zmluvy a jej zavrnutie, rozhodnutie nemať s ňou nič spoločné!

P.P.S.: Naopak, sv. prijímanie mimo sv. omše (nemocnice a pod.) síce vyjadruje „príslušnosť“ ku Zmluve, ale len tak akosi „núdzovo“. Preto sa ani prax prijímania mimo omše veľmi neodporúča, s výnimkou núdzových prípadov, kde omša vôbec v najbližšom čase neprichádza do úvahy: návštevy chorých po domoch a pod.

OMŠA JE SLÁVENÍM, OBNOVOVANÍM A POTVRDZOVANÍM ZMLUVY MEDZI BOHOM A ČLOVEKOM.

• V ČOM táto Zmluva spočíva?

- **BOH** sa zaväzuje, že nás **prijíma za skutočných (adoptovaných) synov a dcéry**.
- **MY** sa zaväzujeme, že tento dar a postavenie **prijímame a berieme na seba „funkciu“, poslanie a život synov a dcér Boha**, ktorým sa pod vplyvom Ducha učíme od Ježiša Krista. Čo to v praxi znamená?

• **OBSAH** synovstva – viditeľný u Ježiša Krista:

„³⁴ Ježiš im povedal: „Mojím pokrmom je plniť vôľu toho, ktorý ma poslal a dokonat' jeho dielo.“ (Jn 4,34)

„Ja som sa na to narodil a na to som prišiel na svet, aby som vydal svedectvo pravde.“ (Jn 18,37) ☩ „Aj iným mestám musím zvestovať Božie kráľovstvo, lebo na to som poslaný.“ (Lk 4,43)

„⁴⁴ A kto bude chcieť byť medzi vami prvý, bude sluhom všetkých. ⁴⁵ Lebo ani Syn človeka neprišiel, aby sa dal obsluhovať, ale aby slúžil a položil svoj život ako výkupné za mnohých.“ (Mk 10,44n)

„Ak má niekto z vás sto oviec a jednu z nich stratí nenechá tých deväťdesiatdeväť na púšti a nepôjde za tou, čo sa stratila, kým ju nenájde?“ (Lk 15,4) ☩ „¹⁴ Ja som dobrý pastier. Poznám svoje a moje poznajú mňa, ¹⁵ ako mňa pozná Otec a ja poznám Otca. Aj svoj život položím za ovce. ¹⁶ Mám aj iné ovce, ktoré nie sú z tohto ovčince. Aj tie musím priviesť a budú počuť môj hlas; a bude jedno stádo a jeden pastier.“ (Jn 10,14–16)

- **Všimnime si, pre Ježiša byť Synom neznamena sedieť doma v dielni a ráno a večer sa pomodliť za to, aby išli dobre obchody, drevo nehnilo, píly sa nelámali a nechytli chrípku,...** a, samozrejme, za to aj poďakovať – ako si často predstavujeme „správne kresťanstvo“
- **Pre Ježiša synovstvo = stáť vedľa Otca** a prijať za svoje Otcovo dielo a otcovu víziu vo svete. Miesto Syna je vedľa Otca a Ježiš sa tohto miesta (hneď po krste v Jordáne) ujíma.

• **STAŤ SA SYNOM** = stať sa jeden s Kristom = byť taký istý, ako Kristus, stáť na Jeho mieste, prijať za svoje Jeho poslanie! Vyjadruje to rôzne aj Cirkev, len námatkovo:

Ad Gentes 32: „Kedže celá Cirkev je misionárska a dielo šírenia evanjelia je základnou povinnosťou ľudu Božieho, posvätný cirkevný snem vyzýva všetkých k hlbokaj vnútornej obnove, aby si živo uvedomili svoju zodpovednosť za šírenie evanjelia a mali podiel na misijnej práci ...

Ad Gentes 36: Všetci veriaci ako údy živého Krista, ku ktorému sa pričlenili a pripodobnili krstom, birmovkou a Eucharistiou, sú povinní spolupracovať na vývoji a vzraste jeho Tela, aby ho čím skôr priviedli k plnosti. Preto všetci synovia a dcéry Cirkvi majú mať živé vedomie vlastnej zodpovednosti voči svetu, pestovať v sebe naozaj katolíckeho ducha a zasvätiť svoje sily dielu

šírenia evanjelia.“

- Toto je **rozdiel** medzi kresťanmi a medzi „fanúšikmi Ježiša“, o ktorých Biblia vraví:

„²² **Mnohí mi v onen deň povedia:** „Pane, Pane, či sme neprorokovali v tvojom mene? Nevyháňali sme, v tvojom mene zlých duchov a neurobili sme v tvojom mene veľa zázrakov?“ ²³ **Vtedy im vyhlásim: Nikdy som vás nepoznal; odíd'te odo mňa** vy, čo páchate neprávosť!“ (Mt 7,22n)

- **To sú ľudia, ktorí síce Ježiša poznali, modlili sa k Nemu, využívali Jeho služby (uzdravenie, pomoc, posila, dokonca charizmy...) – ale nikdy neprijali Božie synovstvo!**

ČO Z TOHO V PRAXI VYPLÝVA?

NA SLÁVENIE ZMLUVY MUSÍME NAJPRV TÚTO ZMLUVU S BOHOM UZAVRIEŤ A POTOM DODRŽAŤ A ŽIŤ!

- **KRST** – je okamihom uzatvorenia adopčnej Zmluvy s Bohom. Preto **nepokrstený nemôže mať účasť na sv. omši.**
- **KRST DETÍ** neumožňuje, aby dieťa aj zo svojej strany Zmluvu s Bohom slobodne a vo viere uzatvorilo. Preto sa čaká, kým sa preto rozhodne – a až potom prvý raz slávi Eucharistiu (**1. sv. prijímanie**)
  - Z toho vyplýva, že na **1. sv. prijímanie** sa nechodí „v 3. triede“,...
  - ... **ale vtedy, keď sa dieťa slobodne a zodpovedne rozhodne**, že sa chce stať kresťanom a chce sa učiť Božiemu synovstvu.
- ...**PROBLÉM** je, ak sme sa **nikdy nerozhodli byť Božími synmi a dcérami** (krst a 1. sv. prijímanie boli iba podfuky a divadielka) – a namiesto toho **nad'alej žijeme pre seba**, pre svoje potreby a namiesto rozhodnutia konať Božie dielo vo svete ako zmysel a cieľ svojho života sa naopak **snažíme na tieto svoje vlastné a súkromné ciele využívať ešte aj Boha** („aby nám dal zdravie, šťastie, aby nám pomáhal, požehnával, chránil,.... Amen!“ – a dost’.)
  - **V tom prípade ostáva Eucharistia pre nás zapovedaná...**
- **AK PORUŠÍME ZMLUVU**, nemôžeme ju d'alej v sv. omši sláviť. Formálne sa takýto skutok nazýva **ŤAŽKÝ HRIECH**. Znamená to, že:
  - ...sme sa **pre to aj rozhodli, ale časom sme Boha opustili**, vrátili sme sa naspäť a namiesto toho, aby sme sa od Ježiša učili postoj a konaniu Božích synov a dcér, **začíname žiť a konať podľa onoho slávneho: „Boh (Biblia, Cirkev) síce hovorí,...** **ALE Ja si myslím, že**... a preto urobím podľa seba!“
  - Výsledkom je, že **Zmluva medzi nami a Bohom je zrušená**, vypovedaná –

v tomto okamihu *stavu ťažkého hriechu* nie sme v Bohu, Boh nie je v nás, nie sme už ani kresťanmi, sme mimo, preč – a smerujeme „do horúcich Pekiel“...

KKC 1427: „*Ťažký hriech nám odníma spoločenstvo s Bohom, a tým nás robí neschopnými večného života, ktorého strata sa nazýva "večným trestom" za hriech.*“

- **ĽAHKÝ HRIECH** sa od ťažkého líši práve tým, že **Zmluvu neodmietame:**
  - Celým srdcom s ňou súhlasíme,...
  - ...zo všetkých síl ju plníme a túžime ju plniť,...
  - ...ale kvôli (zatiaľ ešte nevylicenej a neodstránenej) **slabosti sa nám to nedará dokonale a na celých 100%...**
- **PORUŠENÁ ZMLUVA VYŽADUJE NÁPRAVU:**

- **Pokánie** – skutočné **vnútorné pokánie**, o ktorom Katechizmus hovorí:

KKC 1431: „*Vnútorné pokánie je radikálne preorientovanie celého života, návrat, obrátenie celého nášho srdca k Bohu, skoncovanie s hriechom, zavrhnutie zla spolu s odporom ku zlým skutkom, ktorých sme sa dopustili. Zároveň zahrnuje túžbu a rozhodnutie zmeniť život s nádejou na Božie milosrdenstvo a s dôverou v pomoc jeho milosti. Toto obrátenie srdca je sprevádzané spásonosnou bolesťou a zármutkom, ktoré cirkevní Otcovia nazývali animi cruciatus (trýzňou ducha), compunctio cordis (skrúsenosťou srdca).*“

- **Sviatosť pokánia** – ktorá je **završením vnútorného pokánia**,...

KKC 1385: „*Kto si je vedomý ťažkého hriechu, musí skôr, ako pristúpi k prijímaniu, prijať sviatosť zmierenia.*“

- ... ktoré jej musí **predchádzať(!!!)**:
  - **NAJPRV sa obrátim** a vrátim k Bohu,...
  - ...a **POTOM to završím** vo sviatosti pokánia!
  - **BEZ TOHO** je sviatosť pokánia absolútne **NEPLATNÁ!!!**

KKC 1856: „*... ťažký hriech, ...vyžaduje novú iniciatívu Božieho milosrdenstva a od človeka obrátenie srdca, ktoré sa spravidla uskutočňuje vo sviatosti zmierenia.*“

KKC 1430: „*... Bez neho (obrátenia srdca, vnútorného obrátenia) skutky pokánia zostávajú neplodnými a klamnými...*“